

Drgania nieliniowe (anharmoniczne)

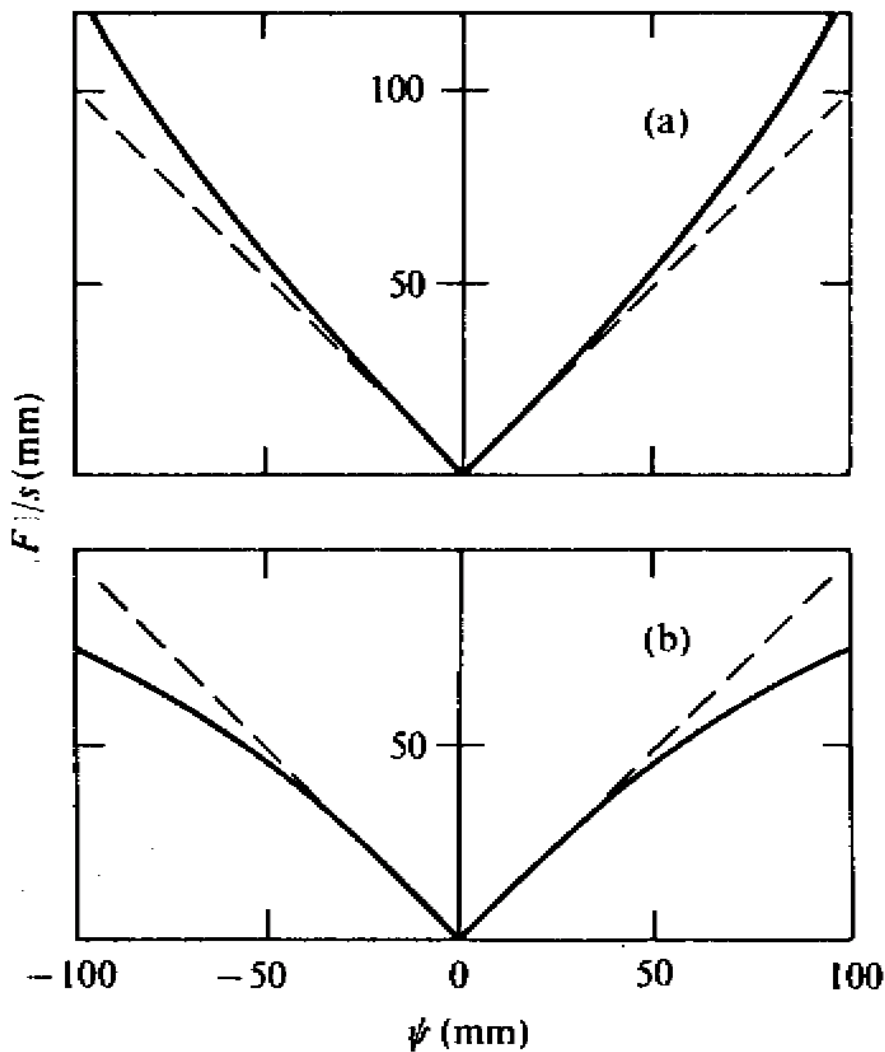
Harmoniczne: $F_s = -s\Psi$

Inna zależność siły od Ψ : - układ nieliniowy,
- drgania anharmoniczne

Symetryczna siła zwrotna

Niech: $-F_s = (1 + \alpha\Psi^2)s\Psi$ α, s - stałe

Symetryczna $\Rightarrow$ wartość $|F_s|$ dla $\pm\Psi$ taka sama

Niech: $|\alpha \Psi^2| \ll 1$ - słaba nieliniowość (ew. małe $|\Psi|$)

Niech: $\gamma = 0 \Rightarrow \underline{\ddot{\Psi} + (1 + \alpha \Psi^2)\omega_0^2 \Psi = 0}$

Jakie własności powinno mieć rozwiązanie?

Drgania bez tłumienia, więc:

(1) Ruch periodyczny

$$\Rightarrow \Psi(t) = \Psi(t + \tau); \tau - \text{okres}$$

(2) Dla każdego cyklu ruch „do środka” ($|\Psi|$ maleje) będzie wyglądał jak opóźniony ruch „na zewnątrz”:

$$\Psi(t_0 - t) = \Psi(t_0 + t); \quad \Psi(t_0) \equiv 0$$

(3) $|F_s|$ symetryczne względem $\Psi = 0$, ruch „na lewo” ($\Psi < 0$) jest zwierciadlanym odbiciem ruchu „na prawo” ($\Psi > 0$), każdy trwa $\tau/2$:

$$\Psi\left(t + \frac{1}{2}\tau\right) = -\Psi(t)$$

Z (1) $\Rightarrow \Psi =$ suma funkcji harmoniczych

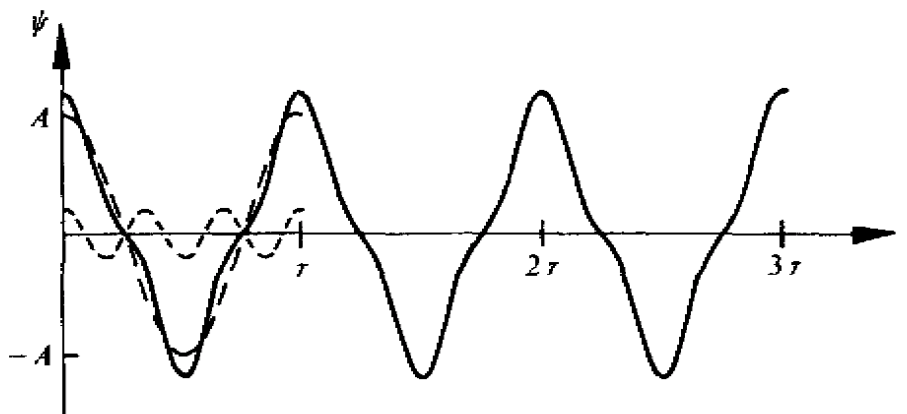
$$\Psi = a_0 + a_1 \cos(\omega_f t + \varphi_1) + \\ + a_2 \cos(2\omega_f t + \varphi_2) + a_3 \cos(3\omega_f t + \varphi_3) \dots$$

$$\omega_f = 2\pi/\tau$$

z (3) $\Rightarrow$ muszą zniknąć parzyste harmoniki

Niech: $\dot{\Psi}(0) = 0 \Rightarrow \varphi_i = 0$ i wychylenie w postaci:

$$\Psi = A(\cos \omega_f t + \varepsilon \cos 3\omega_f t + \dots)$$

Siła słabo nieliniowa

drżania słabo anharmoniczne, ε małe, harmoniki wyższe od trzeciej do zaniedbania

amplituda $\cong$ amplituda podstawowej

Warunek słabej nieliniowości:

$$(|\alpha \Psi^2| \ll 1) \Rightarrow \underline{(|\alpha A^2| \ll 1)}$$

Z r.r. z zachowaniem członów liniowych w ε i $\alpha A^2 \Rightarrow \Psi$

(Człony ε^2 , $(\alpha A^2)^2$, $\varepsilon \alpha A^2$ i wyższe – małe)

$$\Psi^3 = A^3 (\cos^3 \omega_f t + 3\varepsilon \cos^2 \omega_f t \cos 3\omega_f t + \dots)$$

$$\ddot{\Psi} = -\omega_f^2 A (\cos \omega_f t + 9\varepsilon \cos 3\omega_f t + \dots)$$

($\ddot{\Psi}$ nie jest proporcjonalne do Ψ)

$$\begin{aligned} \Rightarrow & \left. \begin{aligned} & -\omega_f^2 A (\cos \omega_f t + 9\varepsilon \cos 3\omega_f t + \dots) + \\ & + \omega_0^2 A (\cos \omega_f t + \varepsilon \cos 3\omega_f t + \dots) + \\ & + \alpha \omega_0^2 A^3 \left(\frac{1}{4} \cos 3\omega_f t + \frac{3}{4} \cos \omega_f t + \dots \right) = 0 \end{aligned} \right\} \text{r.r.} \\ & \qquad \qquad \qquad / \cos^3 \omega_f t = \frac{1}{4} \cos 3\omega_f t + \frac{3}{4} \cos \omega_f t / \end{aligned}$$

Współczynniki przy $\cos \omega_f t = 0$ (r.r. prawdziwe dla

dowolnego t): $-\omega_f^2 A + \omega_0^2 A + \frac{3}{4} \alpha \omega_0^2 A^3 = 0$

$$\omega_f^2 = \omega_0^2 \left(1 + \frac{3}{4} \alpha A^2 \right)$$

$$\omega_f \cong \omega_0 \left(1 + \frac{3}{8} \alpha A^2 \right) \qquad / (1+x)^n \cong 1+nx /$$

$$\underline{\omega_f > \omega_0 \text{ dla } \alpha > 0; \quad \omega_f < \omega_0 \text{ dla } \alpha < 0}$$

$\rightarrow \underline{\omega_f = f(A)}$! (np. wahadło matematyczne dla dużych kątów)

Współczynniki przy $\cos 3\omega_f t$:

$$-9\varepsilon\omega_f A + \varepsilon\omega_0^2 A + \frac{1}{4}\alpha\omega_0^2 A^3 = 0$$

⇓

$$\varepsilon \approx \frac{1}{32}\alpha A^2$$

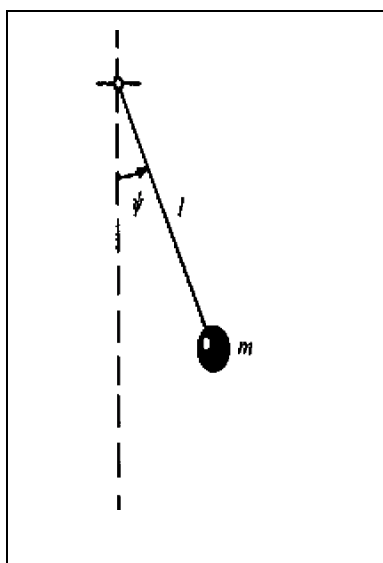
ε - anharmoniczność drgań, α - nieliniowość siły
- anharmoniczność rośnie z amplitudą

Dokładność: $\approx (\alpha A^2)^2$

Dla $\alpha A^2 = 0.1 \Rightarrow (\alpha A^2)^2 = 0.01 \Rightarrow \delta \approx 1\%$

$\alpha A^2 = 0.01 \Rightarrow (\alpha A^2)^2 = 0.0001 \Rightarrow \delta \approx 0.01\%$

Wahadło matematyczne:

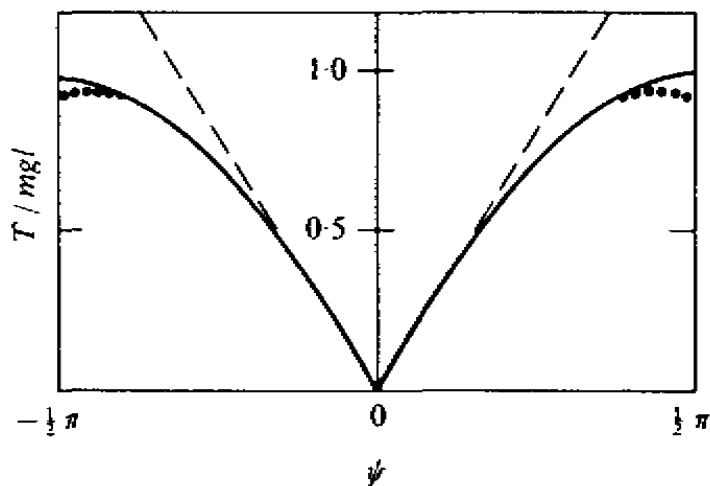
$$I = ml^2$$

$$M_s = -(mg \sin \Psi)l$$

$$\ddot{\Psi} + \frac{g}{l} \sin \Psi = 0$$

$$\sin \Psi = \Psi - \frac{\Psi^3}{3!} + \frac{\Psi^5}{5!} - \dots$$

$$\sin \psi = \psi - \psi^3/3! + \psi^5/5! - \dots$$

_____ dokładne _____ liniowe..... $\left| \left(1 - \frac{1}{6} \Psi^2 \right) \Psi \right|$

(„miękkie”)

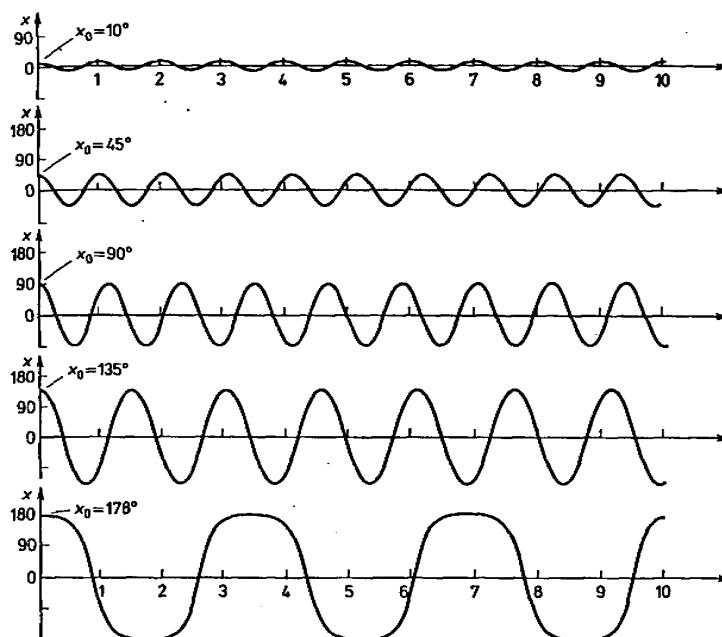
Dla $\alpha = \frac{1}{6}$

$$|\alpha A^2| \ll 1 \Rightarrow A \ll 140^\circ$$

$$\begin{cases} \omega_f \approx \omega_0 \left(1 - \frac{1}{16} A^2 \right) \\ \varepsilon \approx \frac{1}{192} A^2 \end{cases}$$

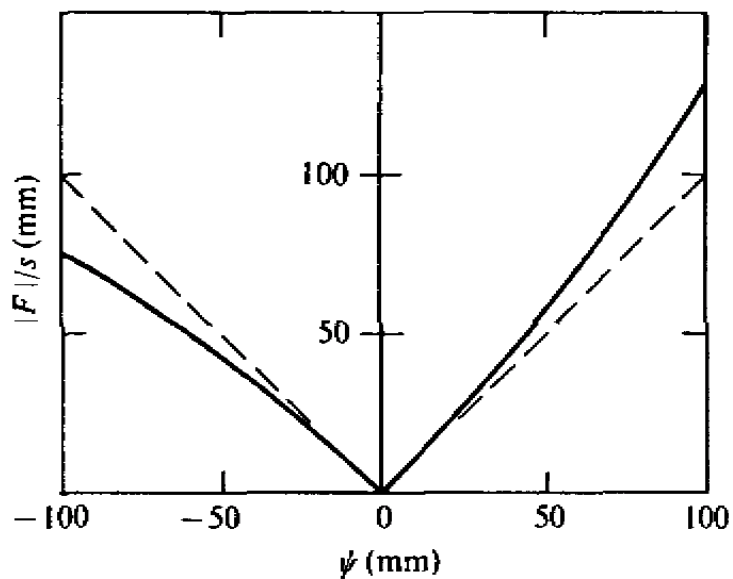
$$\begin{aligned} A = 10^\circ &\Rightarrow \alpha A^2 = -0.005, & \delta &\approx 0.001\% \\ &\Rightarrow \text{liniowe} & \delta &\approx 0.2\% \end{aligned}$$

„Drgania i fale” II rok Fizyk BC

Asymetryczna siła zwrotna

Niech: $-F_s = (1 + \beta \Psi) s \Psi$

Niech: $|\beta \Psi| \ll 1$

$\beta = 2.5 \text{ m}^{-1}$ _____ $\beta = 0$ - - - - -

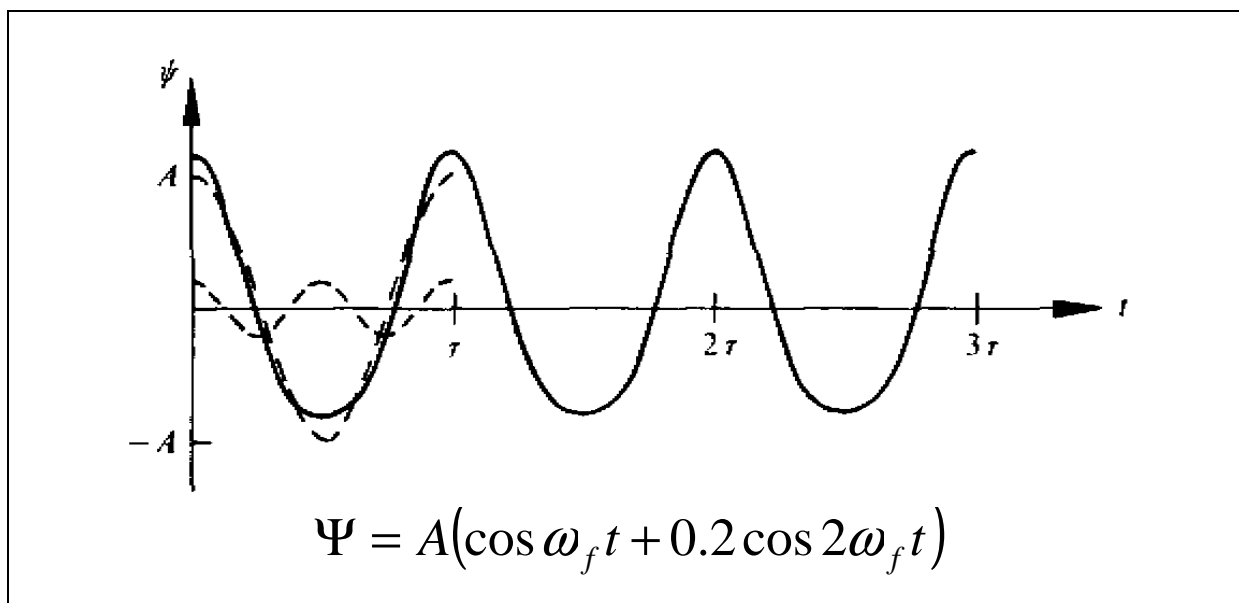
Gdy $\beta > 0$: „twarda” dla rozciągania ($\Psi > 0$), „miękka” dla ściskania ($\Psi < 0$).

$$\gamma = 0 \Rightarrow \underline{\ddot{\Psi} + (1 + \beta \Psi) \omega_0^2 \Psi = 0}$$

Niech $\dot{\Psi}(0)$ i Ψ w postaci:

$$\Psi = A_0 + A(\cos \omega_f t + \eta \cos 2\omega_f t + \dots)$$

„Twarda siła” ($\Psi > 0$) zawraca masę szybciej niż „miękka siła” ($\Psi < 0$).

$$\begin{aligned} \Psi^2 &= A_0^2 + 2A_0 A(\cos \omega_f t + \eta \cos 2\omega_f t) + \\ &+ A^2(\cos^2 \omega_f t + 2\eta \cos \omega_f t \cos 2\omega_f t + \dots) \end{aligned}$$

$$\ddot{\Psi} = -\omega_f^2 A(\cos \omega_f t + 4\eta \cos 2\omega_f t + \dots)$$

$\Rightarrow$ r.r.

$$\begin{aligned}
& -\omega_f^2 A (\cos \omega_f t + 4\eta \cos 2\omega_f t + \dots) + \\
& + \omega_0^2 [A_0 + A (\cos \omega_f t + \eta \cos 2\omega_f t + \dots)] + \\
& + \beta \omega_0^2 \left[A_0^2 + 2A_0 A \cos \omega_f t + A^2 \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \cos 2\omega_f t + \dots \right) \right] = 0
\end{aligned}$$

Uwaga: $\cos^2 \omega_f t = \frac{1}{2} (1 + \cos 2\omega_f t)$ i bez członów

η^2 , $(\beta A)^2$, $\eta\beta A$ i wyższych

Współczynniki przy $\cos \omega_f t$:

$$-\omega_f^2 A + \omega_0^2 A + 2\beta \omega_0^2 A_0 A = 0$$

$$\underline{\omega_f^2 = \omega_0^2 (1 + 2\beta A_0)}$$

Współczynniki przy $\cos 2\omega_f t$:

$$-4\eta \omega_f^2 A + \eta \omega_0^2 A + \frac{1}{2} \beta \omega_0^2 A^2 = 0$$

$$-4\eta(1 + 2\beta A_0) + \eta + \frac{1}{2} \beta A = 0$$

(pomijamy $(\beta A)(\beta A_0)$)

$$\underline{\eta \cong \frac{1}{6} \beta A}$$

Stałe:

$$\omega_0^2 A_0 + \beta \omega_0^2 A_0^2 + \frac{1}{2} \beta \omega_0^2 A^2 = 0$$

(pomijamy $(\beta A)^2$)

$$A_0(1 + \beta A_0) = -\frac{1}{2} \beta A^2$$

$$\underline{A_0 \cong -\frac{1}{2} \beta A^2}$$

$$\Rightarrow \frac{|A_0|}{A} \cong \frac{1}{2} |\beta A| \ll 1$$

$$\underline{A_0 \ll A}$$

$$\Rightarrow \omega_f^2 \cong \omega_0^2 (1 - \beta^2 A^2) \cong \omega_0^2$$

$$\omega_f \cong \omega_0$$

- nie ma zmiany częstości!

- stały człon A_0

$$\langle \Psi \rangle = A_0 \cong -\frac{1}{2} \beta A^2$$

→ masa spędza więcej czasu po „miękkiej” stronie

Podsumowanie:

Siła symetryczna:

$$F_s = -(1 + \alpha \Psi^2)_s \Psi \quad (|\alpha \Psi^2| \ll 1)$$

$$\Psi = A(\cos \omega_f t + \varepsilon \cos 3\omega_f t + \dots)$$

$$\omega_f \cong \omega_0 \left(1 + \frac{3}{8} \alpha A^2 \right)$$

$$\varepsilon \cong \frac{1}{32} \alpha A^2$$

$$\langle \Psi \rangle = 0$$

Siła asymetryczna:

$$F_s = -(1 + \beta \Psi)_s \Psi \quad (|\beta \Psi| \ll 1)$$

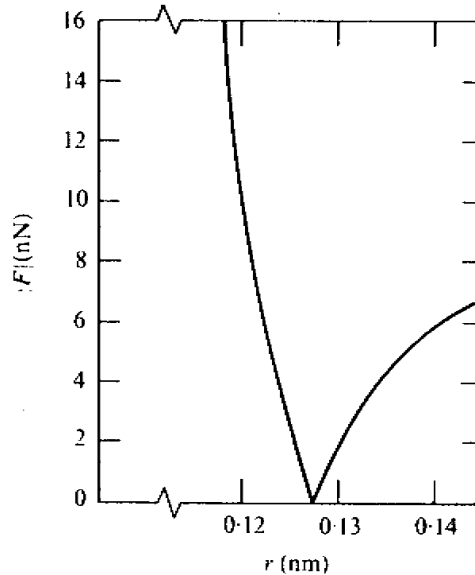
$$\Psi = A_0 + A(\cos \omega_f t + \eta \cos 2\omega_f t + \dots)$$

$$\omega_f \cong \omega_0$$

$$\eta \cong \frac{1}{6} \beta A$$

$$\langle \Psi \rangle = A_0 \cong -\frac{1}{2} \beta A^2$$

Rozszerzalność cieplna kryształów:

Sila zwrotna vs. odleglosc miedzy para przeciwnie naladowanych jonow - ze zrozniczkowania energii potencjalnej dla HCl

Średnia odległość atomów: $\langle r \rangle = R + \langle \Psi \rangle$

Biorąc przybliżenie siły „kwadratowej”: $\langle r \rangle \approx R - \frac{1}{2} \beta A^2$

(Trudniej ścisnąć, niż rozciągać $\Rightarrow \beta < 0 \Rightarrow \langle r \rangle \geq R$)

Energia w układzie: $W \approx \frac{1}{2} s A^2 \Rightarrow \langle r \rangle \approx R - \frac{\beta W}{s}$

Z zasady ekwipartycji energii: $\langle r \rangle \approx R - \frac{\beta k T}{s}$

Było:
$$-F = \left(\frac{d^2V}{dr^2} \right)_R \Psi + \frac{1}{2} \left(\frac{d^3V}{dr^3} \right)_R \Psi^2 + \dots$$

oraz:
$$-F_s = (1 + \beta \Psi) s \Psi$$

$$\Rightarrow: \beta = \frac{1}{2} \left(\frac{d^3V}{dr^3} \right)_R / \left(\frac{d^2V}{dr^2} \right)_R$$

Było:
$$V(r) = -\frac{e^2}{4\pi\epsilon_0 r} + \frac{B}{r^9} \quad \text{oraz} \quad B = \frac{e^2 R^8}{36\pi\epsilon_0}$$

$$\Rightarrow V(r) = \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0 r} \left[\frac{1}{9} \left(\frac{R}{r} \right)^8 - 1 \right]$$

$$\Rightarrow \underline{\underline{\beta = -13/2R}}$$

„Szybkość” rozszerzania z temperaturą:

$$\frac{d\langle r \rangle}{dT} \approx -\frac{\beta k}{s} = \frac{13k}{2Rs}$$

Było:
$$k \approx \frac{2e^2}{\pi\epsilon_0 R^3} = \frac{1,84 \times 10^{-27} \text{ Nm}^2}{R^3} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \frac{d\langle r \rangle}{dT} \approx \frac{13\pi\epsilon_0 R^2 k}{4e^2} = (4,87 \times 10^4 \text{ m}^{-3} \text{ K}^{-1}) R^2$$

(Wzrost odległości o $4,8 \times 10^{-6} \text{ nm}$ przy wzroście temperatury o 1K. – 4 razy mniej niż z doświadczenia)

Drgania wymuszone oscylatora anharmonicznego.

Niech: słabo tłumiony oscylator, harmoniczna siła wymuszająca, amplituda odpowiadająca małej anharmoniczności, $\omega \ll \omega_0$ (ω_0 - częstość rezonansowa dla małych drgań) czyli przewaga sprężystości.

Niech: $\Psi \cong aF + bF^2 + cF^3 + \dots$

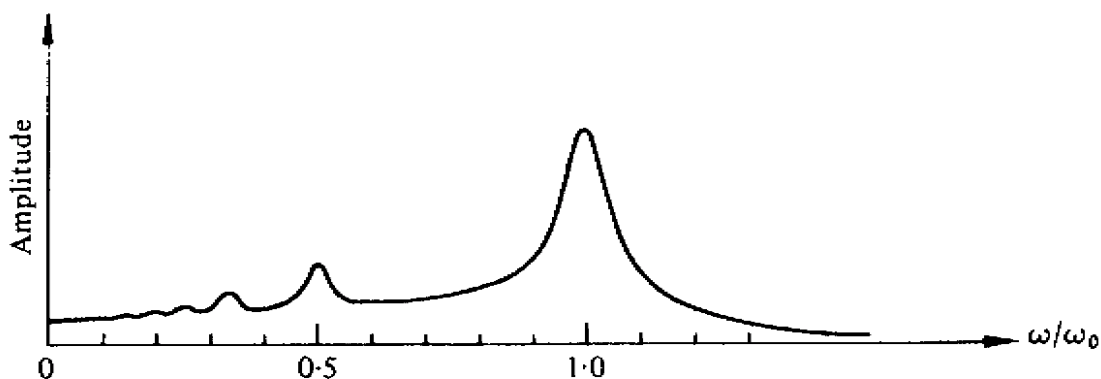
a, b, c – stałe, F – siła wymuszająca $\Leftrightarrow$ siła sprężyny

Niech: $F = F_0 \cos \omega t$

$$\cos^2 \omega t = \frac{1}{2}(1 + \cos 2\omega t) \qquad \cos^3 \omega t = \frac{1}{4} \cos 3\omega t + \frac{3}{4} \cos \omega t$$

$\Rightarrow$ w Ψ - harmoniki!

Rezonans dla częstości podharmonicznych – pobudzenie harmonik.

Dwie siły wymuszające – częstości kombinacyjne.

Niech: $F = F_1 \cos \omega_1 t + F_2 \cos \omega_2 t$ $\omega_2 > \omega_1$

Z dokładnością do członów kwadratowych:

$$\Psi \cong a(F_1 \cos \omega_1 t + F_2 \cos \omega_2 t) + b(F_1 \cos \omega_1 t + F_2 \cos \omega_2 t)^2$$

dudnienia dla $\omega_1 \cong \omega_2$

$$\begin{aligned} (F_1 \cos \omega_1 t + F_2 \cos \omega_2 t)^2 &= \\ &= F_1^2 \cos^2 \omega_1 t + F_2^2 \cos^2 \omega_2 t + 2F_1 F_2 \cos \omega_1 t \cos \omega_2 t \\ \left(\cos^2 \alpha = \frac{1}{2}(1 + \cos 2\alpha) \right) &\Rightarrow \text{drugie harmoniki i stała} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 2F_1 F_2 \cos \omega_1 t \cos \omega_2 t &= \\ &= F_1 F_2 [\cos(\omega_1 + \omega_2)t + \cos(\omega_2 - \omega_1)t] \end{aligned}$$

$\Rightarrow$ człony o częstościach kombinacyjnych, możliwości rezonansów

Jeśli zachować człon z $F^3 \Rightarrow$ także $2\omega_1 \pm \omega_2, 2\omega_2 \pm \omega_1$